

Godišnja skupština Hrvatskoga društva katoličkih novinara
Dvorana bl. Augustina Kažotića samostana Kraljice sv. krunice u Zagrebu
subota, 23. veljače 2019.

Nagovor duhovnika dr. sc. fra Darka Teperta, OFM

Nagovor na početku skupštine bio je u duhu poruke Pape Franje za 53. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije.

Fra Tepert je ukazao na tri slike koje Papa koristi. Uz prvu sliku zajednice, fra Tepert je podsjetio kako se ta slika prvi puta pojavljuje u Svetom pismu u vezi s izraelskim narodom na početku Knjige brojeva. U biblijskom smislu zajednica podrazumijeva organiziranu skupinu ljudi koja na svome čelu ima Boga, a kao organizacija se očituje unutar samoga naroda koji ima zapovijedi koje treba vršiti.

Druga slika koju Papa koristi je slika mreže, to je slika mreže u kojoj su svi sudionici mreže čvorovi koji su međusobno povezani, a lovina mogu biti informacije. „U takvoj mreži informacija koji dotiče jedan dio, dotiče i moj dio mreže, povezani smo svi i tu je važno promisliti kakve su veze između pojedinih čvorova, tj. nas koji smo dionici te mreže, do koje su mjere te veze, konci razvijeni i čvrsti“.

Nadalje, je ukazao i na treću sliku, koja je najvažnija i najbogatija za osobnu izgradnju. To je slika tijela i njegovih udova. U tom vidu je naglasio, kako su poznati Pavlovi tekstovi koji na taj način govore o Crkvi, zapravo o međuljudskim odnosima.

Svaki ud je nezamjenjih i jedan bez drugoga ne može, a to je slika koju bismo trebali prvo kao ljudi, a onda kao kršćani promicati u našim odnosima, pa i kroz medije. To je slika u kojoj prepoznajem drugoga koji je važan, koji je nezamjenjih i vrijedan po sebi sam. Meni je tu zanimljivo promatrati na koji način Pavao kad već koristi tu sliku, na koji način on postupa. On se služi najmodernijim medijima koje ima u to doba: pismima i time se služi vrlo obilno. U tim pismima on ne samo da kroz njih ostvaruje vezu s drugima, nego tu vezu najprije ostvaruje osobno, jer sva njegova pisma podrazumijevaju i osobni susret. To je nešto što nas vraća na Papinu poruku u kojoj on govori o pustinjacima društvenih mreža gdje se ljudi izgubljene i ostaju nekako osamljeni u svojim odnosima prema drugima, koji ostaju na tim mrežama površni. Pavao uvijek ostvaruje čvrste osobne odnose, rekao je fra Tepert, te podsjetio kako Pavao mnoge na kraju svake svoje poslanice pozdravlja, koliko ima poznatih koje je on osobno susreo.

Posvijestio je, kako odnose koje ostvarujemo kroz medije trebaju svakako pratiti oni konkretni, osobni odnosi koji postoje među ljudima i koji izgrađuju duboku vezu među njima koju nije tako lako prekinuti, kao što je lako skinuti nekoga s prijateljstva na Facebooku.

Da bi ta veza bila čvrsta potrebno je ono što Pavao govori o svim odnosima unutar Crkve i odnosima prema ljudima, a to je prvo približiti se drugome. On sam to na svome primjeru pokazuje i govori kad kaže da je nastojao „Grcima biti Grk, Židovima Židov, svakome sve ne bi li koga pridobio“.

To je važno i za nas koji želimo proširiti kršćansku poruku, pa i kroz medije i kroz katoličke medije: znati pridobiti drugoga, ne samo izreći istinu, nego pridobiti drugoga za tu istinu. Mislim da je to izuzetno važno u jednom društvu koje je pluralističko s kakvim se susretao i Pavao, u svoje vrijeme, s kakvim su se susretali i drugi pisci Novoga Zavjeta gdje je trebalo ljudi uvjeriti, ne samo predstaviti istinu, nego uvjeriti istinu, rekao je fra Tepert, te kao primjer stavio evangelistu Luku, koji se na fin način zna približiti ljudima u svojoj Crkvi koja je tako

raznolika, gdje su bili kršćani koji su bili iz židovstva i iz poganstva, te su na različit način doživljavali vjeru i Boga. Njima je trebalo izložiti kršćansku poruku da im bude prihvatljiva, da ju oni prihvate kao svoju vlastitu. I tu se on služi nježnošću u govoru ne želeći nikoga povrijediti, nikoga uvrijediti.

To je primjer kako se odnositi, i kako ostvarivati komunikaciju danas kroz medije s uvažavanjem drugoga, suosjećanjem. Koliko puta se kaže u evanđeljima da Isus suosjeća s ljudima, pa onda nešto čini. Suosjećati s drugim, netko ne prihvaća vjeru, kritizira ju, netko kritizira Crkvu, hajmo prvo suosjećati s tom osobom, vidjeti zašto ima takve stavove, pa onda iz takvog stava suosjećanja, iz stava ljubavi donijeti poruku. Čini mi se, da je to put koji bi trebali slijediti, koji se ne iscrpljuje samo u medijima, nego se ostvaruje kroz naše svakodnevne odnose, rekao je fra Tepert, te zaključio „koliko bi naših međusobnih sukoba nestalo, koliko bi naših međusobnih nesporazuma nestalo, kada bismo znali s kakvim suosjećanjem, s kakvim uvažavanjem, s kakvim razumijevanjem za drugoga pristupati drugim ljudima. Kada bismo znali s kolikom ljubavlju jedni druge promatrati. Promatrati jedni druge onako kako Bog promatra nas. Neka i ova skupština protekle u takvom ozračju gdje ćemo s ljubavlju jedni druge promatrati, gdje ćemo znati jedni druge uvažavati“.